

Af Kristian Pihl Lorentzen, Hermelinvej 4, Ans

Folketingsmedlem og trafikordfører for Venstre

Fra velfærdsfest til jobfokus

Der er for alvor kommet opbrud i dansk politik. Tidligere var der et stærkt politisk fokus på, hvordan vi kunne dele flere penge ud til velfærd. Ja, der udspandt sig næsten en kappestrid om at bruge flere penge – en kappestrid, som de røde partier dog altid vandt. Samtidig blev der i årevis holdt en lønfest, der stille og roligt udhulede danske virksomheders konkurrenceevne - med lukning eller udflytning af danske arbejdspladser til følge. Nu er festen forbi. Det står nu lysende klart for de fleste, at vi er sakket agterud i forhold til nabolande som Sverige og Tyskland. Det kan ikke fortsætte.

Velfærdsstatens fremmarch

Kursen mod velfærdssamfundet og en gigantisk offentlig sektor blev for alvor sat sidst i 1950'erne. I 1960 lå Danmark helt i bunden blandt OECD-landene både med hensyn til skattetryk og størrelsen af den offentlige sektor. Dengang udgjorde den danske offentlige sektor 25 pct. af bruttonationalproduktet (BNP). Til sammenligning udgjorde den offentlige sektor 27 pct. af BNP i USA. I løbet af de næste årtier fik velfærdsstaten vokseværk, mens skattetrykket steg støt og roligt. Alle advarsler mod at svække konkurrenceevnen via opbygning af en enorm offentlig sektor blev overhørt. Nogle årtier senere har Danmark slået alle rekorder. Vi har nu verdens klart højeste skattetryk. Ca. 2 mio. danskere er helt eller delvist på overførselsindkomster finansieret af samfundet, heraf knapt halvdelen i den arbejdsdygtige alder. Den offentlige sektor er i samme periode vokset med ca. 800.000 ansatte, der også skal finansieres via skatter og afgifter. Dertil kommer, at vi har bevilget hinanden kortere arbejdstid, længere ferier og flere fridage. Den svulmende danske velfærdsmodel er utvivlsomt værdsat af en stor del af befolkningen. Til gengæld er den blevet så kostbar, at den nu er en møllesten om halsen på samfundsøkonomien.

Krisen er en øjenåbner for alle

Set i dette historiske perspektiv kan det ikke undre, at vi i 2013 døjer med at klare os i den globale konkurrence. Omkostningerne for danske virksomheder er simpelthen blevet for alt for høje, og derfor fosser danske arbejdspladser ud over landegrænsen. Den globale økonomiske krise har været en øjenåbner for os alle. Hvis vi vil bevare en god velfærd på længere sigt, er det på høje tid at sadle om, så det bliver billigere at være dansker og dansk virksomhed. Der er ingen vej udenom. Det har de nu også forstået i dele af SRSF-regeringen, der modstræbende har fremlagt en plan, som skal styrke konkurrenceevnen, redde danske arbejdspladser og lægge loft på de offentlige budgetter. Det er godt nyt for Danmark. Men dårligt nyt for regeringens egen troværdighed. Tænk blot på de mange gyldne S/SF-løfter fra Fair Forandring og valgkampen – fx om 40 pct. lavere billetpris i den kollektive trafik i myldretiden. Løfterne tjente deres formål. Regeringsmagten blev vundet med et mulehår.

Negativ vækst i 2012

Senest har nye tal vist, at den danske økonomi desværre skrumpede med 0,6 pct. i 2012. Det er milevidt fra den vækst i økonomien på 1 pct., som regeringen lovede os i forbindelse med den såkaldte kickstart af dansk økonomi efter valget i 2011. Derfor vil jeg glæde mig over, at regeringen omsider har lyttet til, hvad Venstre hele tiden har sagt – også før valget. Nemlig, at vi skal forbedre erhvervslivets vilkår markant, så vi kan få vendt den negative udvikling og sikret fremtidens velfærd og beskæftigelse. Det skal være lettere og billigere at drive privat virksomhed. Vi skal have den offentlige sektor til at køre længere på literen ved at fokusere på den borgernære service og spørge til prisen på borgernes vegne frem for satsning store bureaukratier, overdreven kontrol, regelrytteri og oceaner af dyre konsulentrapporter. De offentlige udgifter må og skal tøjles, så der bliver mere af de private sektor, som vi alle skal leve af. Vi skal have de gode eksempler fra kommunerne og de effektive løsninger bredt ud til hele landet. Desuden skal skatter og afgifter stækkes, så borgernes købekraft ikke udhules. Jeg håber inderligt, at regeringens kovending kommer til at inkludere alle disse nødvendige tiltag, trods intern uro i S og SF.

Brug for BYRDESTOP

Jeg ser frem til, at der i nær fremtid kan indgås en bred politisk aftale om at redde danske arbejdspladser og bremse grænsehandelen ved hjælp af målrettede og konkrete tiltag. Samtidig er der brug for et BYRDESTOP, så regeringen ikke senere kan vælte nye afgifter over på erhvervslivet og borgerne, når der skal laves finanslov med det højrøde støtteparti Enhedslisten. Regeringen er kommet med et fornuftigt udspil. Så må den også være villig til at give en garanti for, at der ikke kommer nye byrder væltende senere i valgperioden i form af afgifter og snærende regler. Det handler om at skabe fornyet optimisme og tillid til rammevilkårene for vores virksomheder, så de får lyst til at investere og satse på jobs i Danmark. Det sidste vi har brug i den aktuelle situation, er den røde politik, som S, SF og Enhedslisten har stående i deres valgprogrammer fra 2011. Den nødvendige vej til varig velfærd går fra velfærdsfest til fokus på danske arbejdspladser!